

ZAPISNIK 1. IZREDNE SEJE ŠSFF

Kraj: R1b, Aškerčeva 2, Ljubljana

Datum in čas: 05. 03. 2018, 11.00

Prisotni_e svetniki_ce: Mojca Novak, Lucija Capuder, Maja Valant, Nesa Vrečer, Martina Košar, Timotej Klopčič, Mark J. Užmah, Marko Cigan, Nisja Naja Resinovič, Mia Hočevnar, Dagmar Nared, Amadeja Iskra, Anže Ravnikar, Nataša Pintarič.

Drugi_e prisotni_e: Hana Radilovič, Matic Ferlan, Sara Svati Sharan, Sabina Žakelj, Andrej Novinec, Katja Černe.

Opravičeno odsotni_e svetniki_e: Rok Mrvič, Daša Gaberšek.

Dnevni red:

1. Članek Bodi tiho, kimaj in lažje ti bo.

Ad 1.

Anže Ravnikar, podpredsednik ŠSFF, je pozdravil vse prisotne in predlagal, da seja ostane zaprta za javnost. Hana Radilovič je predlagala razpravo, zakaj naj bo seja zaprta oziroma odprta. Povedala je, da je svoje stališče izrazila že v elektronski pošti. Anže R. je predlagal, da je zapisnik dotične seje javen, seja pa zaprta. Amadeja I. je povedala, da naj bi bila debata najprej znotraj senatorske skupine in s tem zaprta za javnost, ker pa ŠSFF voli senatorje, ima pravico dobiti obrazložitev, zdi pa se ji, da je prisotnost javnosti nepotrebna. Hana R. je vprašala, zakaj se ji zdi javnost nepotrebna. Amadeja I. je nadaljevala, da se ji zdi, da lahko težavo razrešimo znotraj skupine senatorjev in svetnikov.

Sklep: ŠSFF predlaga, da se seja zapre za javnost.

Glasovanje:

Za: 10

Proti: 3

Vzdržan: 0

Anže R. se je v imenu Prodekana študenta Luke Kropivnika opravičil za njegovo odsotnost. Prebral je njegovo poslano izjavo. Po prebranem je naprosil Hano R., da poda komentar, ostale prisotne pa pozval k podajanju pripomb, razmišljanj in vprašanj. Povedal je, da je namen te seje nadaljevanje 3. redne seje ŠSFF, kjer se je razprava o tej problematiki pričela, vendar se je zaradi odsotnosti senatorke Hane R. prekinila.

Hana R. pravi, da morajo biti skupine študentov pripravljene predebatirati nesporazume in se znati med seboj pogovarjati. Veliko ji pomeni, da se lahko sedaj pogovarjajo o vsebini članka. Debata se ji zdi opravičena, ker kot senatorka predstavlja vse študente in študentke na fakulteti. Zdi se ji, da z objavo članka ne bi nikogar razburila, če v njem ne bi pisala o nečem resničnem. Pravi, da je njeno doživljanje pristno, pri pisanju je uporabila znanje, ki ga pridobiva tekom študija, skozi katerega si je želela razložiti dogajanje. V članku se je vsebine dotaknila z vidika strukture delovanja. Zdi se ji, da je eden izmed razlogov, zakaj je njen članek problematičen, v tem, da se ga bere kot njen odnos do vodstva in mnenje vodstva o položaju študentov in študentk v Senatu, kako z njimi sodelujejo in jih obravnavajo. Zaveda se, da morajo študentje delovati enotno, vendar v demokratični državi ne moreš pričakovati, da bodo vsi enakega mnenja. Bistvo mnenja je v tem, pravi Hana R., da se ga izrazi.

Anže R. se strinja s tem, da ima vsak pravico izraziti mnenje. Zmotila ga je platforma, preko katere je izrazila svoje mnenje, in to, da je pisala v imenu senatorske skupine, katere senatorji sami pa so bili nad objavo samega članka presenečeni. Ton, v katerem je članek napisan, se mu na trenutke zdi preveč agresiven, direkten in frontalen.

Hana R. mu je odgovorila, da bi bil frontalen napad samo v primeru, če bi se nanašal direktno na osebe. Njen napad je bil na strukturen položaj teh oseb – če bi se dalo na enake položaje druge ljudi, bi bil strukturni učinek enak. Ta struktura je zelo solidna, močna – v članku je izpostavljala stvari, na katere samo vodstvo niti nima toliko vpliva in bo ostal tudi za njimi, tako kot je obstajal pred njimi. Glede izbrane platforme je povedala, da je bila nenačrtovana. Na Radiu Študent je opravljala vajeništvo, kjer pa so jo pozvali k pisanju prispevka, ki si ga je izbrala sama. S tem je lahko dosegla širši krog študentov, da jih seznanijo z delovanjem fakultete.

Nesa Vrečer je komentirala, da bi bilo kritiko teh struktur bolj smiselno obravnavat preko strukture univerze, ker je strukturo določila Univerza in ne FF. Domneva, da Senat univerze izgleda enako kot FF. Temu članku je, po njenem mnenju, umanjkal širši strukturni okvir, ki bi pripomorel k boljšemu razumevanju napisanega. Članek je zato deloval kot kritika strukture FF in ne Univerze.

Amadeja I. je povedala, da sama osebno nima občutka, da bi bili študentje in študentke v Senatu v podrejenem položaju. Na Senatu se obravnava različne tematike in v vse se, po njenem mnenju, študentje ne rabijo vmešavati. Meni, da študentska senatorska skupina dobro zagovarja svoja stališča in da vodstvo študente sprejema kot enakovrednega sogovornika.

Hana R. je podala repliko na komentar Nese V. Povedala je, da je pisala o stvareh, ki jih lahko sama izkusi neposredno. Zaveda se, da ima problematika mesto v širšem kontekstu. Z repliko, ki jo je podala Amadeji I., je povedala, da četudi se posameznik zaveda mesta, na katerem se nahaja, se v praksi stvari pokažejo drugače – omenja, da so študentje jemani neresno pri določenih zadevah. Pravi, da se kljub vsem pravicam in dolžnostim čuti, da včasih govorjenje na sejah Senata ni zaželeno.

Glede na komentar, da se zadeve študentov senatorjev ne tičejo, se ne strinja, saj drugače ne bi imeli glasovalne pravice.

Dagmar Nared je vprašala, kaj je namen današnje debate. Zdi se ji, da je namen strukture delovanja ipd. razprava, ki gre lahko v neskončnost. Na prejšnji seji se je razpravljalo o tem, ali sme senatorka v imenu senatorske skupine pisati kot novinarka. Smiselno se ji zdi, da se preusmerimo pogovor o tem, kje so meje.

Nisja Naja Resinovič je povedala, da jo je zmotilo to, da je pri pisanju članka uporabljala množino, sedaj pa Hana R. pravi, da je skušala biti objektivna in strokovna. Ima občutek, da je posploševala počutje članov senatorske skupine. Pravi, da članek izpade, kot da je mnenje celotne senatorske skupine.

Anže R. je Hani R. postavil vprašanje v zvezi z njenim komentarjem, da je potrebno strukturo pogledati z distance in da senatorji niso enakovredni – vprašal jo je, ali se ji ne zdi, da bi bil članek sprejet drugače, če bi bil napisan kot mnenje senatorske skupine in ne ene posameznice? Zdi se mu, da če je želela opozoriti na napake v strukturi, bi se tega lahko lotila drugače.

Sabina Žakelj je na tej točki opozorila, da se je o problemu pogovarjalo v senatorski skupini, da je struktura problem in je bilo strinjanje, da se to naslovi na neki točki.

Hana R. je podala repliko na povedano. Povedala je, da je pisala o mnenju, ki naj bi doživelo strinjanje v senatorski skupini (bila je razprava, ne glasovanje). Pogovarjala se je z bivšimi senatorji in senatorkami o njihovih izkušnjah: seje so bile takrat daljše, profesorji niso bili tako kratki in jedrnat, uporabljali so drugačne strategije. Pravi, da so njena razmišljanja tudi misli drugih senatorjev, zato se ji je zdelo pravično, da jih omeni. Je pa vseeno to njeno avtorsko delo. Delo senatorjev je javno, zato se ji objava ni zdela problematična. Povedala je, da znotraj senatorske skupine ni bilo konkretnih predlogov, kako bomo postopali o problematiki strukture Senata. Sabina Ž. je na tej točki razložila, da so se takratne razprave znotraj študentske skupine senatorjev navezovale na delovanje prejšnjega vodstva. Nadaljevala je, da študentje senatorji o članku niso bili obveščeni, zato ne more trditi, da izraža njihovo mnenje. Omenila je tudi v članku omenjen vzdržan glas.

Hani R. se zdi zanimivo, da je bil članek razumljen kot del strategije v njenem delu kot senatorka. Zapisan članek je bil njen osebni razmislek, ki ga je želela dati v javnost. O sami razrešeni zadevi o vzdržanem glasu se ji zdi smiselno, da se o tem še naprej razmišlja.

Dagmar N. je naslovila vprašanje na vse prisotne – vprašala je, do kolikšne mere mora biti doseženo soglasje za objavljanje članka, se lahko takšne vsebine sploh objavlja in kje so meje.

Anže R. je povedal, da je to stvar debate. V preteklih letih so bili članki objavljeni v večih medijih, ki so bili zatrti ali pa dojeti kot neprimerni. Nesa V. pravi, da so določeni dokumenti interne narave in se jih ne sme objavljati v javnosti. Sabina Ž. je na tej točki opozorila, da dotični članek ne krši nobenih pravil.

Dagmar N. opaža, da je problem že v odnosu do senatorke Hane R. Pravi, da je očitno, da si nekateri ne želijo sodelovati z njo. Na prejšnji seji je bil buren odziv, govorilo se je tudi o tem, da bi jo pozvali k odstopu. Amadeja I. je podala repliko in dejala, da vidi eno izmed težav v nepravilnostih, ki so zapisane v članku glede tega, kaj Senat sprejema, nasploh pisanje v množini in problem strukture. Največji problemi pa so, po njenem mnenju, elektronska sporočila in debata, ki je sledila. Elektronska sporočila so vsebovala grožnjo s prijavo. Presenetilo jo je to, da se je Hana R. obrnila na fakultetno pravnico, kjer pa ni bilo lepo govorjeno o Prodekanu študentu in ŠSFF. Zarad samega članka se ji sklicevanje seje ne bi zdelo smiselno, vendar so odnos, nepotrebni postopki do fakultetne pravnice in debata, ki se je razvila preko elektronske pošte, potrebni razprave.

Anže R. je dejal, da je potrebna razprava o tem, kako se dojema senatorsko skupino. Sprejema se večinsko mnenje, četudi se vsi o stvari ne strinjajo. Sabina Ž. je na tej točki opozorila, da dogovor večinskega mnenja velja za seje Senata, da na njih ne prihaja do neskladja. Na sejah Senata nikoli ni prihajalo do problemov, četudi so mnenja različna. Če imajo študentje senatorji sicer drugačno mnenje, imajo vso pravico o tem razmišljati, vendar morajo kot skupina doseči nek konsenz. Nesa V. je dejala, da problem nastopi takrat, ko je potrebno določiti, kje se Senat začne in kje konča – v tem vidi glavni problem.

Hana R. je podala replike na povedano. Glede neresnic je dejala, da je prosila Luko K., da obrazloži, kaj je narobe napisala. Agresiven ton, ki ga je moč občutiti v elektronskih sporočilih, je opravičila s tem, da se je čutila ogroženo. Pravi, da nihče ni pristopil do nje osebno in spregovoril o tej težavi. Sporočila preko elektronske pošte so bila nenadna, nepričakovana. Na sestanku z Amadejo I. se ji je zdelo, da je Amadeja I. govorila s položaja predsednice ŠSFF, ki idejno vodi postopke v zvezi z njo, in ne s položaja članice senatorske skupine. Prosila jo je, da pojasni, kaj je mislila s tem, da je kot predsednica ŠSFF in senatorka v navzkrižju interesov.

Kristina Sarka je pojasnila, da se Amadeja I. v želje svetnikov in svetnic ni želela vmešavati in je na omenjenem sestanku dejala, da bo nastopila samo s pozicije senatorke, svojo funkcijo pa bo predala svojima podpredsednikoma v ŠSFF.

Anže R. je pojasnil, da je bila redna seja prekinjena zaradi odsotnosti Hane R. Amadeja I. je pred senatorskim sestankom pooblastila podpredsednika za opravljanje njene funkcije. Dotično sejo se mu je bilo smiselno sklicati, ker se debata lahko zavleče in ni primerna za redne seje. Ideja o razglasitvi seje je bila zgolj izražena. Sami postopki o razrešitvi niso bili javno izraženi. Nesa V. je dejala, da so

bili pozivi k seji izraženi že na redni seji. Hana R. je prosila, da se ji povedo konkretna imena oseb, ki so izražale nestrinjanje z njo, da bi na mestu lahko dobila pojasnitev nestrinjanj.

Nisja Naja R. je na tej točki izpostavila, da je navajanje konkretnih imen glede nesoglasja, točno to, kar je dosegla Hana R. s svojim člankom – pisala je v množini, čeprav je izražala svoje mnenje. Hana R. je opozorila, da je povzemala izražena mnenja določenih senatorjev in senatork. Težava je v tem, da je težko jasno določiti, kje je meja med javnim (torej delom študentov senatorjev) in zasebnim. Dokler se gre o javnih zadevah, v katerih se izraža mnenje posameznika, ki ne piše v funkciji senatorja, ne vidi problema. Anže R. je Hani R. dejal, da s tem, ko zagovarja povzemanjenje mnenj nekaterih senatorjev in senatork, katerih imen ni zapisala, hkrati pa pravi, da dialoga ne more voditi, ker imen študentov in študentk, ki se z njo ne strinjajo, ne pozna, postavlja dvojna merila. Hana R. je na tej točki dejala, da primerjava ni primerljiva.

Sabina Ž. je predlagala, da se vloži popravke članka. Hana R. se je s predlogom strinjala. Sabina Ž. je dodala, da so znotraj senatorske skupine težave na obeh straneh in da se zadevo lahko reši znotraj skupine. Amadeja I. jo je prekinila in povedala, da se ji zdijo grožnje, izražene preko elektronske pošte, zaskrbljujoče. Hana R. je dejala, da ima občutek, da ne sme izražati svojega mnenja v javnosti – to je tudi razlog, zakaj je pristopila do fakultetne pravnice. Nesa V. je dejala, da je problem komunikacije tudi onstran elektronskih sporočil. Prav tako je opazno na sejah ŠSFF, da je komunikacija pogosto burna in napadalna z obeh strani. Problem izvira v senatorski skupini, ko pa nastopi še ŠSFF, pa postane problem še večji. Anže R. je vprašal prisotne senatorje, ali bodo sposobni razrešiti težave s komunikacijo znotraj skupine v dogleden času. Sabina Ž. je odvrnila, da se ji problemi ne zdijo tako veliki, da jih ne bi zmogli sami razrešiti.

Sklep: Vodstvo ŠSFF v sodelovanju s senatorsko skupino bo poslalo vsebinske popravke članka odgovornemu uredniku na Radiu Študent.

Glasovanje:

Za: 11

Proti: 0

Vzdržano: 0

Seja se je končala ob 12.32.

Mojca Novak, tajnica ŠSFF

Amadeja Iskra, predsednica ŠSFF